

Sygn. akt III Ca 648/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Katarzyna Kwilosz – Babiś

Sędzia SO Zofia Klisiewicz

Sędzia SR del. Katarzyna Romańczyk (sprawozdawca)

Protokolant: prot. sąd. Ewelina Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Agencji Mieszkaniowej w W.

przeciwko Gminie K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 29 kwietnia 2013r., sygn. akt I C 718/12

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 50 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn.akt III Ca 648/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy w Zakopanem oddalił powództwo (...) Agencji Mieszkaniowej w W. i koszty postępowania wzajemnie zniósł.

Strona powodowa (...) Agencja Mieszkaniowa w W. domagała się zasądzenia od pozwanej Gminy K. kwoty 513,23 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niedostarczenie lokalu socjalnego. Na kwotę objętą pozwem składały się: należność główna w wysokości 425,36 zł. oraz odsetki naliczone od dnia 20.05.2011r. do 19.12.2012r. w wysokości 87,87 zł.

Sąd Rejonowy oparł rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych:

Wyrokiem z dnia 16.10.2008r. Sąd Rejonowy w Zakopanem orzekł eksmisję pozwanych J. G., D. G., I. G. i M. G. z lokalu przy ul. (...) w K. stanowiącego własność (...) Agencji Mieszkaniowej w W.. Jednocześnie Sąd przyznał

pozwany prawo do otrzymania lokalu socjalnego do czasu złożenia przez Gminę K. oferty zawarcia umowy najmu takiego lokalu. Ponieważ Gmina K. nie mogła sprostać obowiązkowi dostarczenia lokalu socjalnego, w dniu 28.01.2009r. zawarła z powodem porozumienie, na mocy którego zobowiązała się do zapłaty odszkodowania, porozumienie obejmowało okres od dnia 7.11.2008r. do 30.06.2009r. Załącznik do porozumienia wykazywał, że w przedmiotowym lokalu mieszkają 4 osoby. Natomiast załącznik nr 2 przewisywał liczbę 8 osób przy określeniu opłaty za wywóz nieczystości stałych. Zarządca nieruchomości zawiadomił A. G. o rozliczeniu mediów komunalnych za okres od 1.01.2009r. do 8.07.2009r. na kwotę 425,38 zł., w tym kwotę 91,94 zł. wynikającą z niedopłaty za wywóz nieczystości i 333,44 zł. za centralne ogrzewanie. W dniu 15.12.2010r. strona powodowa wystawiła pozwanej notę obciążeniową opiewającą na wskazaną wyżej kwotę, wzywając do zapłaty. Wyrokiem z dnia 28.10.2011r. Sąd oddalił powództwo przeciwko A. G. w sprawie o zapłatę kwoty 425,36 zł. wynikającej z powyższych naliczeń.

Sąd Rejonowy powołał się na opinię biegłej T. P. sporządzonej w sprawie o sygn.akt I C 96/11, z której wynika, iż strona pozwana nie wyjaśniła na jakiej podstawie rozliczała koszty wywozu śmieci dla 8 osób, gdy w lokalu faktycznie mieszkały 4 osoby. Według wycień strony powodowej zaliczki na wywóz nieczystości stałych za okres od 1.01.2009r. do 8.07.2009r. wyniosły 488,98 zł. a rzeczywiste koszty z podatkiem VAT – 580,92 zł. Według biegłej wycień niedopłaty za centralne ogrzewanie przez firmę (...) na koniec roku sprawozdawczego – 31.12.2009r. można uznać za prawidłowe ale jest to wycień szacunkowe, nie oparte na wskazaniach podzielników odczytanych w dniu zdania lokalu, a jego zastosowanie wymaga zgody obu użytkowników.

Sąd Rejonowy uznał, że wysokość dochodzonej kwoty nie została udowodniona i powództwo podlegało oddaleniu. W szczególności strona powodowa błędnie naliczała opłaty za wywóz nieczystości stałych od 8 osób, podczas gdy w lokalu mieszkały 4 osoby, a ponadto rozliczenie kosztów centralnego ogrzewania nastąpiło w sposób szacunkowy, co wymagało zgody obu użytkowników lokalu. Strona powodowa nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych, które pozwoliłyby na precyzyjne obliczenie należnych kwot.

Wyrok powyższy został zaskarżony w całości apelacją przez stronę powodową (...) Agencję Mieszkaniową w N.. Apelujący zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez pominięcie art. 417 k.c. i art. 361 k.c.,
- naruszenie przepisów postępowania, w tym art. 233 k.p.c. polegające na pominięciu przez sąd zgłaszanych przez stronę powodową wniosków dowodowych, w szczególności dokumentów księgowych dołączonych do pozwu, w tym zawiadomienia o rozliczeniu centralnego ogrzewania z dnia 14.05.2010r., zawiadomienia o rozliczeniu mediów komunalnych z dnia 3.08.2010r., wezwania do zapłaty z dnia 29.04.2011r., noty księgowej z dnia 15.12.2010r. wraz z zestawieniem miesięcznych opłat za lokal mieszkalny oraz kartoteki finansowej – co spowodowało błędne ustalenie stanu faktycznego,
- nie dokonanie przez sąd oceny materiału dowodowego, w tym zgłaszanych wniosków dowodowych, co uniemożliwiło dokonanie rzeczowego ustalenia stanu faktycznego.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty 455,08 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, względnie uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania za I i II instancję.

W uzasadnieniu apelacji wskazał, iż kwota 455,08 zł. stanowiąca przedmiot zaskarżenia stanowi należność główną w kwocie 379,41 zł. oraz odsetki w kwocie 75,67 zł., przy czym należność główna została pomniejszona o rozliczenie za śmieci na 4 osoby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna. Nie zachodzi wskazane naruszenie przepisów postępowania ani prawa materialnego.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i wnioski prawne, na jego podstawie wyciągnięte.

Nie zachodzą również uchybienia, które Sąd Okręgowy bierze pod uwagę z urzędu (art. 378 § 1 k.p.c.).

Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c. Przepis ten stanowi, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 czerwca 1999 r. (sygn. akt II UKN 685/98) ramy swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego.

Samo kwestionowanie przez stronę prawidłowości oceny konkretnego dowodu oraz "zasadności ustaleń" nie nawiązuje w ogóle do właściwej (możliwej) postaci naruszenia art. 233 k.p.c. (postanowienie SN z 16.09.1999r., II CKN 480/98). Do naruszenia granic swobodnej oceny dowodów dochodzi gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego wnioskowania.

Nie wiadomo na czym ma polegać zarzucane w apelacji niedokonanie oceny materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy nie naruszył zasad z art. 233 § 1 k.p.c. a zarzutu apelującego pozostały gołosłowne. Ustalenia faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy są prawidłowe, dlatego Sąd Okręgowy uznał je za własne. Powołane przez apelującego dowody z dokumentów zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy przy ustaleniu stanu faktycznego, co odzwierciedla treść uzasadnienia. Dokumenty te stanowią dowód tego, co zostało w nich stwierdzone, a więc tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art.245 k.p.c.)

Co do prawidłowości wskazanych w tych dokumentach wyliczeń Sąd Rejonowy słusznie posiłkował się opinią biegłej księgowej sporządzonej do sprawy o sygn. akt I C 96/11.

Apelujący w niniejszym postępowaniu nie przedłożył żadnych dokumentów, które by wniosły nowe okoliczności, nieznanie biegłej księgowej, która sporządzała opinię. Sąd Rejonowy słusznie oparł swoje rozstrzygnięcie na tej opinii bowiem nie było żadnych nowych dowodów, z których wynikałoby, iż w związku z niedostarczeniem lokalu socjalnego przez stronę pozwaną powstały koszty dochodzone w niniejszym postępowaniu.

Faktem jest że, co do zasady strona pozwana jest obowiązana do zapłaty na rzecz strony powodowej odszkodowania za niedostarczenie lokalu socjalnego na podstawie wyroku z dnia 16 października 2008r.

Na gruncie art. 18 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego nie budzi wątpliwości przekonanie, iż pozostaje w normalnym związku przyczynowym z zaniechaniem przez gminę wypełnienia obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego osobie do tego uprawnionej, strata właściciela lokalu mieszkalnego spowodowana nieuiszczeniem przez byłego lokatora opłat za używanie zajmowanego lokalu i że za i tę postać szkody gmina ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 417 § 1 k.c.(tak SN w wyroku z dnia 13.01.2010r., II CSK 323/09)

Roszczenie odszkodowawcze właściciela lokalu przeciwko gminie obejmuje wynagrodzenie szkody w pełnej wysokości.(por. postanowienie SN z dnia 25.06.2008r., III CZP 46/08).

Nie zwalnia to jednak strony powodowej od obowiązku wykazania wysokości straty, jaką poniosła na skutek niedostarczenia lokalu socjalnego w tej konkretnej sprawie (art. 6 k.c.). Nie można uznać, że przedłożenie dokumentów, na które powołuje się apelujący pozwala na ustalenie, że szkoda jest równa żądanej kwocie, zwłaszcza w kontekście samych twierdzeń apelującego.

Apelujący ogranicza swoje żądanie z zawartej w pozwie kwoty 513,23 zł. do kwoty 455,08 zł. podając, że należność została przez niego pomniejszona o rozliczenie śmieci za cztery osoby. W pozwie wskazane zostało, że niedopłata za okres od 1 stycznia 2009r. do 8 lipca 2009r. wynosi 425,38 zł. W zawiadomieniu o rozliczeniu (k. 41) wskazano, że na kwotę tą składa się niedopłata za wywóz nieczystości w wysokości 91,94 zł. (uiszczone zaliczki wyniosły 488,98 zł.) oraz niedopłata za centralne ogrzewanie w wysokości 333,44 zł. (uiszczone zaliczki wyniosły 1.952,83 zł.)

Strona powodowa wyliczała koszty wywozu śmieci z przedmiotowego lokalu dla 8 osób, podczas gdy, na co zwraca uwagę Sąd Rejonowy, a potwierdza sam apelujący, w mieszkaniu tym mieszkały 4 osoby, więc koszt wywozu śmieci powinien dotyczyć takiej liczby osób. Skoro zaliczka była opłacona za 8 osób i z tego tytułu wyliczona przez biegłą księgową niedopłata wyniosła 72,87 zł. to uiszczona zaliczka w pełni pokryła koszty wywozu śmieci za 4 osoby w okresie od 1.01.2009r. do 8.07.2009r.

Jeżeli chodzi o koszty rozliczenia centralnego ogrzewania, trafne są ustalenia Sądu Rejonowego, iż wyliczenia dokonane przez firmę (...) oparte o wskazania podzielników na koniec roku 2009 są jedynie szacunkowe a nie oparte na wskazaniach podzielników odczytanych w dniu zdania lokalu przez rodzinę G..

Nie wiadomo zatem jaki był rzeczywisty koszt ogrzewania tego lokalu do dnia zajmowania go przez rodzinę G. a jaki koszt ogrzewania w późniejszym okresie, za który pozwana Gmina nie ponosi już żadnej odpowiedzialności. Strona powodowa na wykazanie tego faktu nie przedstawiła żadnych dowodów, mimo, iż spoczywał na niej ciężar wykazania wysokości szkody, znana była jej treść opinii i była reprezentowana w sprawie przez fachowego pełnomocnika. W takiej sytuacji Sąd Rejonowy trafnie rozstrzygnął w oparciu o materiał dowodowy, którym dysponował.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego, na które złożyły się koszty dojazdu pełnomocnika strony pozwanej na rozprawę apelacyjną orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Żądana z tego tytułu kwota 50 zł., uwzględniając odległość pomiędzy K. a N. jest zasadna i niewygórowana.